

[Ministerén for offentlige Arbejder.] knyttede den Bemærkning, at Finansudvalget under Forhandlingerne om Takstnedsættelsessagen i 1927 af Statsbanerne gennem mig blev gjort opmærksom paa, at man mente at maatte være nødt til for at bevare Transporterne stadig at give højere og højere Rabat, og at Antallet af Begæringer om Fragtaftaler var saa stærkt steget, at en Fordobling af den Godsmængde, der sendes med Rabat, kunde imødeses.

Altsaa paa det Tidspunkt var der allerede en stærk Uvillie i Befolkningen, mellem Trafikanterne, mod disse ensidige Takstnedsættelser. Skulde man være gaaet videre, vilde man yderligere have øget denne Uvillie. Jeg mente efter de Erfaringer, jeg havde fra min Virksomhed ved Privatbanerne, at den Vej ikke kunde være farbar, hvis man skulde fastholde og forøge Godstrafikken og Kreaturtransporten paa Statsbanerne.

Privatbanerne har, som jeg sagde før, arbejdet med Fragtaftaler og Undtagelsstariffer gennem mange Aar. Men al Erfaring viste, at de, som jeg sagde, kun kunde bruges i et vist begrænset Omfang, hvis man vilde undgaa, at der kom alt for stor Uvillie mellem Trafikanterne. Derfor gik vi paa de sydfynske Baner, som jeg havde med at gøre, allerede i 1925 over til generelle Fragtaftaler med Rabat for alle dem, der kunde befordre et vist Antal Vognladninger af bestemte Varesorter, naar de underskrev en Erklæring om, at de fortrinsvis vilde benytte Banerne og ikke Automobilerne; og i Sommeren 1926 saa jeg allerede derovre, at vi ikke kunde holde det længere for de korte Afstande, og vi gennemførte da en generel Takstnedsættelse for de korte Afstande. Derigennem fik vi nogenlunde bevaret Trafikken, og vi har ikke hverken dér eller forskellige andre Steder haft saa stor Nedgang i Gods- og Kreaturtransporterne, som der har været ved Statsbanerne.

Saa godt som alle Privatbaner har nu ogsaa efterhaanden fulgt Statsbanernes Eksempel og foretaget Nedsættelser, ogsaa Baner, i hvis Ledelse der sidder adskillige af det ærede Medlems Partifæller, og dette tyder jo paa, at det ærede Medlem ikke har Tilslutning til sine Betragtninger fra alle Medlemmer i sit Parti, men at der er mange, der er enige med mig i det Princip, jeg har søgt gennemført, kun at anvende Fragtaftaler i begrænset Omfang, men i øvrigt at gaa ned til Takster, der er konkurrencemæssige overfor andre Befordringsmidler.

De Socialdemokrater, der sidder rundt

omkring i Banernes Ledelse, er jo ogsaa gennemgaaende praktiske Folk og ved udmærket godt, at Henvisninger af den Art, som det ærede Medlem fremkom med i Gaar, og Sammenligninger med udenlandske Takster kun skæpper grumme lidt i Banernes Kasser, og de ved ogsaa, at en effektiv Konkurrence med andre Befordringsmidler gennem Taksterne og en Nedbringelse af Udgifterne i Forhold dertil for Balancens Skyld er den eneste Maade, hvorpaa man kan drive Banerne. Et Bevis paa, at de Takster, der nu er gennemført, endda føles som ret høje, ligger i, at for at holde paa Trafikken har vi maattet give Fragtaftaler i noget Omfang endnu, men ikke i større Omfang efter min Overbevisning, end det er forsvarligt og rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa min Omtale af Regnskabet for Statsbanerne for i Aar og sagde, at jeg havde udtalt mig om, at jeg skulde vente et Underskud paa 27 Mill. Kr. Det har jeg dog ikke sagt noget om; jeg har sagt, at hvis man ingen Bedring fik i andet Halvaar, saaledes som man havde faaet den i første Halvaar, hverken gennem Forøgelse af Indtægterne eller Nedgang i Udgifterne, saa kunde man komme dertil; men hvis den Fremgang fortsættes, som der har været i Juli Kvartal, det Kvartal, hvori vi har haft de samme Lønninger som i Fjor, vilde man naa til et regnskabsmæssigt Underskud paa 23 Mill. Kr. Og jeg tilføjede yderligere, at hvis man tog Hensyn til den forbedrede Toggang indenfor Lokaltrafikken, til det energiske Arbejde, som Statsbanerne udfolder for at skaffe ny Trafik, til den fortsatte Nedbringelse af Udgifterne og til den Bedring i Erhvervslevet, som kunde konstateres, saa mente jeg, man havde Lov at haabe, at det endelige Resultat vilde blive adskilligt bedre og ikke komme til at afvige ret meget fra det budgetterede. Jeg har altsaa en mere optimistisk Opfattelse end det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som mente, at der vilde komme et regnskabsmæssigt Underskud paa 24—25 Mill. Kr. for i Aar, hvorimod jeg mente under 23 Mill. Kr., og nu maa altsaa Fakta efterhaanden vise, hvem af os der har Ret.

Det ærede Medlem Hr. Ibsen talte for at faa 60 km Grænsen for Returbilletter paa Statsbanerne forandret og var noget entrüstet over de Former, hvorunder Publikum søgte at skaffe sig billigere Billetter ved at løse flere Billetter til samme Rejse. Den Nedsættelse i Personbilletterne, som blev foretaget nu til August, rummede en